

Légy ir-gal-mas, Úr Is-ten, mi-né-künk, Mert el-le-ned

ál-no-kul vét-kez-tünk, Mé-gis ben-ned vagyon remény-

sé-günk, Bár bű-nünk - kel té-ged in-ger-let - tünk.

2. Vedd el rólunk méltó haragvásod, / És mutassad nagy irgalmasságod, / Hogy ismerjük meg ebből jóvoltod: / Vedd el rólunk ezenképpen átkod.

3. Csak bűn a mi gyarló természetünk, / Alnokságban, véteken születünk, / Veszedelmes a mi földi életünk, / Elkárhozunk, hogyha meg nem térünk.

4. Voltaképpen ellened vétkeztünk, / Látásodra gonoszt cselekedtünk, / Igaz vagy te, nem kell kételkednünk, / Győzedelmes, ha megítéltetünk.

5. Derékképpen tisztítsál meg minket, / Mosd el rólunk Fiadért bűnünket, / És elveszett szép öltözetünket, / Ránk feladván fogadd el lelkünket.

6. Siess belénk új szíveket adni, / Szentlelkeddel lelkünk megújítani, / Tiszta hittel megajándékozni: / Add örökké szent színedet látni.

Szegedi Lajos, 1566 előtt. († 1588.)